

MÙA HÈ ĐI QUA NHƯ LÀN GIÓ...

Bây giờ là cuối tháng Tám, cuối mùa hè, một mùa mang lại cho nhiều người những cảm xúc không quên của mọi lứa tuổi. Khi còn trẻ thì những cảm xúc gắn bó với mái trường, với những tình cảm tuổi niên thiếu, khi đã trưởng thành lại là những tình cảm phát sinh từ những chuyến du lịch, những kỳ nghỉ cùng bạn bè, cùng những người thân yêu. Đặc biệt đối với đời tu sĩ, mùa hè là mùa các Dòng Tu, các Giáo Phận thường dùng để tĩnh tâm, thường huấn, phong chức... vì mùa hè là kỳ nghỉ của nhiều người, và cũng là mùa kết thúc một niên khóa học hành, nên thời điểm mùa hè rất thích hợp để tổ chức các sinh hoạt như trên.

Mùa hè năm 2106 đang vội vã đi qua, chắc chắn không nhiều thì ít, một số người trong chúng ta được mời tham dự hoặc được chứng kiến những buổi hội hè, những lễ khấn, lễ truyền chức... linh đình, long trọng, đèn hoa rực rỡ, kèn trống tung bừng, tiệc tùng rộn rã, khách mời là những bậc vị vọng, quần áo xênh xang, những lời bóng bẩy được phát ra từ những dàn âm thanh hiện đại. Đi đâu cũng nghe “*tuy bận rộn với bao công việc mục vụ, nhưng vẫn dành những quan tâm ưu ái...*”, “*xin hết lòng cảm ơn...*”, “*dù đường xá xa xôi...*”

Hàng trăm máy quay phim, hàng ngàn máy chụp ảnh, hàng chục ngàn iPad, iPhone hoạt động hết công suất để ghi hình, ghi tiếng, rồi hàng ngàn cuốn album, hàng chục ngàn DVD... Chỉ một ít người xem, sau đó xếp xó! Bao nhiêu mâm cỗ thịnh chõ hoặc sơn hào hải vị thật linh đình, nào rượu bia bật nắp lon, nắp chai lóp bốp liên tục... Có những đám đãi toàn rượu Ý dùng để dâng Lễ, có những đám đãi loại rượu hàng ngoại xách tay, lại có những tiếng dè bieu “*chẳng thấy rượu có tem!*”! Thậm chí, lời Sách Thánh còn được trích dẫn cho nó ra vẻ... Tiệc Thánh: “*Ngày ấy Chúa thết tiệc trên núi này, thịt béo rượu ngon...*”, “*Thức ăn ngon ta đãi hàng tư tế...*” Cứ vậy người ta xông hương nhau, chúc tụng nhau, cạ chén với nhau, tiếng hô dzô dzô âm vang, kê cả ngay nơi chốn nghiêm đường. Phải làm vậy cho Đạo Đòi nó vui, phải làm vậy để còn quảng bá ơn gọi, phải làm vậy mới là... bình thường!

Trên mạng Facebook mấy ngày vừa qua đọc được câu chuyện và những hình ảnh của Cô Thảo Teresa ghi được khi đi thăm Mừng Lát, Thanh Hóa.

<https://www.facebook.com/thao.teresa.3/posts/624560831054905>
<https://www.facebook.com/thao.teresa.3/posts/625084327669222>

Nhớ lại những hình ảnh mà hàng ngày lớn vờn trên các trang facebook về dải bờ biển đau thương của 4 tỉnh Miền Trung. Có phải những hình ảnh này đối nghịch với những bữa tiệc

linh đình, những cờ xí rợp trời, những áo quần sang trọng đeo phù hiệu trong mùa hè vừa qua, và cả trong mùa hè năm nay của chúng ta không?

Tin Mừng Chúa Nhật thứ 22 TN năm C vào ngày 28-8-2016 công bố (Lc 14, 1. 7 – 14):

...

Chúa Giê-su bảo: *“Khi ông dọn bữa ăn trưa hay tối, thì đừng mời bạn bè, anh em, bà con hay láng giềng giàu có, kéo đến lượt họ cũng mời ông, và như thế ông đã được trả lễ rồi. Nhưng khi làm tiệc, hãy mời những người nghèo khó tàn tật, què quặt, và đui mù; ông sẽ có phúc, bởi họ không có gì trả lễ. Vì ông sẽ được trả lễ khi những người công chính sống lại”*.

Chúng ta tìm thấy trong Cựu Ước và sách Lê Luật nói:

“...vì thế nên người ta nói: ‘Đui mù què quặt không được vào Đền’” (2 Samuel 5, 8).

“Người nào thuộc dòng giống người, qua các thế hệ, mà có tì tích thì đừng lại gần tiến dâng thực phẩm cho Thiên Chúa của nó. Vì mọi kẻ có tì tích sẽ không được lại gần: người đui mù hay què quặt, dị tướng dị hình, hay người bị trật chân, gãy tay, hay là gù lưng, cần người, toét mắt, ghẻ chốc, hắc lào, yêm hoạn” (Lê-vi 21, 17-20).

Nhưng Chúa Giê-su lại nói: *“Hãy mời những người nghèo khó tàn tật, què quặt, và đui mù”*. Vì theo thế gian họ đã là những con người không xứng đáng để được đón tiếp. ([Xin đọc thêm bài của Lm. Quang Uy đã được đăng trên Ephata cách nay 12 năm](#)).

Chúng ta nghĩ sao về lời của Chúa Giê-su? Chúng ta đang sống thời Cựu Ước hay Tân Ước? Chúng ta theo thế gian hay theo Chúa? Đã có mấy người trong chúng ta mời những thành phần Chúa Giê-su liệt kê đến dự tiệc khi chúng ta tổ chức đình đám? Nếu không làm như Chúa nói thì chúng ta đang làm gì? Đang sống lời Chúa hay lấy Lời Chúa che đậy sự tha hóa của chúng ta. Có khi đã không cố gắng sống Lời Chúa, chúng ta còn xa lạ, thậm chí chống lại việc đón tiếp, chia sẻ, liên đới với người nghèo, chúng ta nhân danh đủ mọi thứ bằng đủ mọi ngôn từ hoa mỹ, đem các sự an toàn để phục vụ các linh hồn ra hầu lý luận nguy biện cho sự trốn chạy lời Chúa.

Mấy tuần vừa qua chúng ta đã nghe các lời Ngôn Sứ, hết Ê-giê-ki-en rồi lại đến Giê-rê-mia, lời cảnh báo những ai không biết nghe và thi hành Lời Chúa, những ai cấu kết với ngoại bang chà đạp bóc lột người nghèo, những ai dửng dưng với nỗi khổ đau của người khác, những ai thỏa mãn cơn cám dỗ hưởng thụ sa hoa trần thế, sẽ phải trả giá bằng sự tan tác, chính ngoại bang sẽ thu hết những hạt lúa mảy mủi của những kẻ hèn nhát và đê tiện ấy. Đừng tưởng an toàn trong vỏ bọc ngoa ngữ của mình.

Lời Sấm chắc chắn không sai!

Lm VĨNH SANG, DCCT

25-8-2016

(Tựa đề là một câu trong bài Hạ Hồng của Phạm Duy)

Kính thưa Quý vị, đặc biệt các bạn trẻ,

Trong số những người thân của chúng ta. Không phải tất cả đều đã có máy điện toán (vi tính) hoặc có dùng email, hoặc đã có thể nhận được những thông tin này...

Vì vậy, xin hãy ủng hộ chúng tôi bằng cách phổ biến thông tin này bằng email hoặc in ra, photocopy và gửi cho người thân của Quý vị. Đặc biệt xin gửi cho những ai chưa có sử dụng internet.

Xin chân thành cảm ơn

congiaovietnam@gmail.com

<http://www.congiaovietnam.net>

*Nguồn: Internet E-mail by congiaovietnam@gmail.com chuyển
<http://www.congiaovietnam.net>*

*Đăng ngày Thứ Sáu, August 26, 2016
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTĐ/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*